

Vraag een animatiefilm

Anne Marie Filho

Ik geef les met film

Vraag een animatiefilm

door Anne Marie Filho

De vertoning van een animatiefilm moet studenten de kans geven elkaar te ontmoeten een werk, om het in twijfel te trekken, om een kritisch oordeel te formuleren, om uitdrukking te geven aan een mening, een beargumenteerd standpunt, om te debatteren, om te vergelijken, om in te zetten perspectief, om verbindingen te leggen met andere werken, andere kunsten, andere media die hetzelfde object in beslag hebben genomen. Dit is de kans om studenten om kennis te verwerven en vaardigheden op te bouwen die ze op andere momenten op de proef kunnen stellen.

Regen en vis © Risa Kimpara

Twee gewone maar verschillende modaliteiten van ondervragen

Wanneer klassen worden uitgenodigd om een object, wat het ook mag zijn, te bestuderen, aangeboden door de natuur of voortgebracht door de kunstgreep van de schepping, zoals bijvoorbeeld a tekst of een film, er kunnen twee methoden van ondervraging worden toegepast.

- Een reeks zorgvuldig georganiseerde vragen, vaak in gradaties complexiteit, wordt voorgelegd aan de studenten die erop reageren.
- De ondervraging wordt niet vooraf gestopt, maar wordt daarop opgebouwd de reflecties van studenten wanneer ze het te bestuderen object ontdekken en reageren; de organisatie van deze reflecties en hun ontwikkeling zullen dit mogelijk maken noodzakelijkerwijs om de doelstellingen te bereiken die zijn gesteld voor analyse, voor het begrijpen van betekenis, die in beide modaliteiten identiek blijven; het belang van deze tweede aanpak is het creëren van de voorwaarden voor de geleidelijke verwerving van een methode, van autonomie, onder meer door mensen er geleidelijk bewust van te maken studenten van het bestaan van invarianten in hun waarnemingen. Het is aan de leraar om zich aan te passen aan hun leeftijd en niveau om studenten uit te nodigen om na te denken over de strategieën die zij implementeren om vragen te stellen, te analyseren, te begrijpen, zodat ze ze kunnen bekritisieren, assimileren, zich deze kunnen toe-eigenen, hergebruiken en ontwikkelen.

Om dit punt te illustreren, zullen we ons nu voorstellen dat studenten dat wel zijn uitgenodigd om de film "Rain and Fish" van Risa Kimpara te ontdekken.

Behoud het doel van beeldonderwijs

Het vertonen van een animatiefilm is dat wel altijd de mogelijkheid om te bieden studenten een ontmoeting met a werk, creatief werk artistiek, volgens de aanpak van artistieke lessen, en dit ongeacht het nagestreefde doel.

Het is passend hier te herinneren aan de aanpak van het onderwijs artistiek zo dat zij is geformaliseerd in de verschillende publicaties beschikbaar op de Eduscol-website, in de sectie gewijd aan deze leringen¹. De nadruk ligt op kwaliteit verwacht van deze ontmoetingen met artistieke werken. De studie van animatiefilms nuttig inspiratie uit kunnen putten voorstellen die hierin zijn opgenomen begeleidende documenten.

¹ <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

In het bijzonder "Binnen bereik van de hand, binnen bereik van woorden, binnen bereik van het oog: de ontmoeting met beeldende kunst voor kinderen van 6 tot 9 jaar" en

"De ontmoeting met de werken in de opleiding van de leerling van 9 tot 12 jaar: durven ontdekken, bevragen, onderzoeken, bevragen... word een kunstverkenner".

Van de mobilisatie van persoonlijke ervaring naar die van kennis

De kinderen zijn ontroerd en begrijpen de film in het licht van hun ervaring. Als het werk hier formeel anders is dan die waarmee de leerlingen bekend zijn, het verwijst in wezen naar een ervaring die door iedereen wordt gedeeld: die van de regen, van zijn geluiden, die van de paraplu, groot of klein waarmee we plezier willen hebben, die van de schoolbus misschien. Het maakt gebruik van het geheugen, is gemakkelijk verankerd in de persoonlijke geschiedenis en moedigt het spel van perceptuele connotaties aan.

Afhankelijk van het project kunnen we ons voorbereiden op de bijeenkomst door vóór de vertoning dit thema 'regen' aan te snijden. Wie liefheeft, wie niet liefheeft niet? Waarvoor? Welke herinnering(en)? Welke afbeeldingen? We zullen kunnen schrijven, tekenen, onszelf opvoeren, de woordenschat verkennen stelde zich regen voor, voordat hij ontdekte wat de regisseur zich voorstelde en vertelde.

Misschien zal het werk ook resoneren met de kindercultuur. Er wordt een groot aantal werken behandeld, geschikt voor alle leeftijden regen. Afhankelijk van hun leeftijd werden er boeken voorgelezen of lazen ze zelf waarin de personages werden geconfronteerd de regen, klassiekers uit de kinderliteratuur zoals het album van Agnès Rosenstiehl, "Mimi Cracra, de regen, ze houdt ervan!".

Ze zullen zich de kinderliedjes in het Frans herinneren: "Het regent, het is nat, het is een kikkerfeestje.", "Het regent herder", in het Engels, "Rain rain go away"... Zullen ze de kans hebben gehad om Gene Kelly in de regen te zien zingen? Hoe dan ook, voor meer- Om redenen, persoonlijk, cultureel, sociaal..., beschikken de leerlingen al over de middelen om de film te begrijpen.

Onbewust of niet, studenten zullen ook hun kennis en ervaring over de constructie zelf mobiliseren verhalen, die hun verwachtingen baseren en waarmee ze kunnen anticiperen op de komende avonturen. In de film van Risa Kimpara, de De ontvouwing van het verhaal is origineel in zijn soberheid. Het zou de aspiraties van jonge studenten, degenen die ze misschien hebben gevoeld, kunnen dwarsbomen deze eerdere ervaringen legden de basis voor een vroege literatuur- en filmcultuur. Deze film is zowel verhalend, met een zeer verfijnde verhaallijn, als contemplatief. Het kan verwarrend zijn.

Rue de Paris, regenachtig weer, Gustave Caillebotte, 1877, Art Institute of Chicago

Verkenning

Het werk ontmoeten betekent ook de auteur ontmoeten, het situeren van de context van de creatie en de verspreiding ervan. Studenten moeten worden getraind om op deze informatie te letten. De betekenis van deze identificatie zal alleen bevestigd worden door de herhaling ervan, uitgebreid om andere werken te ontmoeten, picturaal, muzikaal, literair... Het is bescheiden een kwestie van respect leren voor een auteur, voor zijn werk en dat van zijn team. Daarnaast zullen ze stap voor stap het leren over culturen kunnen opbouwen, wiens werken de sporen van tijdperken dragen, ontdekken in de loop van de tijd de 'scholen', zoals al heel lang wordt gezegd voor andere kunsten door kunstenaars, indien relevant, te groeperen in scholen op basis van hun land van herkomst, volgens hun eeuw, volgens de artistieke beweging waartoe zij behoren.

De animatiefilms die op het platform worden aangeboden, zijn doordrenkt van de cultuur van hun auteurs, maar zijn ook wijd open aan andere invloeden en de samenstelling van de productieteams zelf is vaak multicultureel. Wij zullen het merken dat de meeste films titels in het Engels hebben, dat studenten, afhankelijk van hun leeftijd en de cyclus, zullen leren vertalen. Zonder hier controversieel te worden, is dit gebruik van het Engels voor films geproduceerd in landen waar het niet de taal is official onderstreept de toespraak voor een internationaal publiek wiens cultuur ook de receptie zal beïnvloeden. Afhankelijk van het project van het jaar zullen we sporen van dit identificatiewerk kunnen bijhouden in de "context" van de werken.

In het geval van de film "Rain and Fish" wordt de informatie die in de film zelf wordt aangeboden systematisch ingeschreven twee scripts: Japans alfabet en vervolgens Latijns alfabet. Informatie in het Japans wordt dus vertaald naar het Engels.

Titel	Regen en vis	De titel verschijnt na 43 seconden, in het Japans en in Engels. Engelse titelnamen beginnen niet met een hoofdletter, zoals vereist door de afspraak. De Japanse karakters betekenen "goudvis" en niet niet "regen en vis". Ze zijn niet anders kleine boten die afsteken tegen de mistige horizon. 魚= rood. 魚= vis.
Auteur	Risa Kimpara	Japanse regisseur
Team en functieverdeling		Deze informatie verschijnt aan het einde van de film.
Script, ontwerp, montage en animatie	Risa Kimpara	4.22
Animatie assistent	Yusuke Kazuta	4.22
Muziek	Yusaku Masuda	4.28
Geluidseffecten	Takuji Oe	4.28
Audiomixer	Yoshito Morita	4.28
Productie	Universiteit voor de Kunsten van Tokio	4.28
Geregisseerd door	Risa Kimpara	4.34
Productie	Universiteit voor de Kunsten van Tokio	4.34
Plaats van productie	Universiteit voor de Kunsten van Tokio	Verschijnt vanaf het begin op het scherm.
Land van productie	Japan	Geïnduceerd door de Tokyo University of the Arts
Voltooiingsdatum	2010	Datum onderaan het zwarte scherm, laatste afbeelding.

Er kan andere informatie worden verstrekt.

Lengte van de film	4.47 seconden
Technisch	2D-film
Aanvullende informatie over de productie	Film geregisseerd door Risa Kimpara ¹ als onderdeel van haar eerste jaar aan de Tokyo University of the Arts.

Het in aanmerking nemen van al deze elementen hangt af van het project dat in de klas wordt uitgevoerd en van het niveau van de leerlingen. Het lijkt er echter op Het is essentieel dat leerlingen er methodisch aan wennen om in ieder geval de auteur te noemen, zonder het maken van een film te negeren waarbij een team betrokken is, en om het jaar en de plaats van productie te identificeren.

Als de leraar van plan is om met zijn klas een animatiefilm te maken, kan hij hier samen met zijn leerlingen de verschillende dingen observeren functies die worden uitgevoerd door de leden van een team, zoveel rollen die vervolgens kunnen worden verdeeld.

Het verschil tussen de vorm van deze film en die van de Japanse producties die ze hebben gezien, kan voor oudere mensen overkomen. We zijn hier dichterbij het grondleggerwerk van de Chinees Te Wei (1915-2010) en zijn geanimeerde wasbeurten of bij de eigenheid van Isao Takahata in Het verhaal van prinses Kaguya (2013). Elementen van de Japanse cultuur komen duidelijk naar voren in de keuzes van de regisseur.

De vertelling. Pitch, samenvatting, synopsis

Het is interessant om studenten uit te nodigen om mondeling en/of schriftelijk te werken aan een presentatie van het voorgestelde verhaal.

We geven misschien de voorkeur aan de term 'haak' boven de term 'pitch', ontleend aan de commercie (verkooppraatjes, commerciële argumenten) en tegenwoordig vaak gebruikt om een presentatie in een of twee zinnen op te roepen, die interesse moet wekken, meestal zonder het einde te onthullen. Over het algemeen is deze presentatie, deze "haak":

- . schetst de beginsituatie
- . specificeer de karakters
- . rapporteert de eerste gebeurtenis waarmee het verhaal begint en die door het openen het leven van het personage (de personages) kan veranderen hen het veld van mogelijkheden, waardoor een min of meer sterke spanning ontstaat.

De film "Rain and Fish" was het onderwerp van verschillende van deze korte presentaties.

Hier zijn er drie, afkomstig van sites die het werk citeren, waaraan een vierde pitch is toegevoegd, voorgesteld op een Engelstalige site:

"Op een regenachtige dag wacht een kleine jongen op de bus en laat zijn fantasie de vrije loop. Er komen beelden in zijn hoofd."
Films pour enfants-plateform

"Tijdens een stortbui wacht een jongetje beschut onder zijn paraplu op de bus en vertrekt in gedachten."
cinemapublic.org

"Op een regenachtige dag staat er een jongen te wachten bij een bushalte. Waterdruppels kletteren en veroorzaken golven in een plas. Plotseling een begin. Een goudvis in de vijver..."
3dvf.com

"Op een regenachtige dag stond een jongen mokkend bij een bushalte te wachten. Geklets, regendruppels springen op en maken golven in een plas. Toen hij ernaar keek, zag hij iets [springen]. Toen de jongen in de plas keek, zwom er een rode vis. Het is een verhaal over een rode vis die een jongen op een regenachtige dag zag."
Letterboxd, het sociale netwerk voor film liefhebbers

De samenstelling van deze hook en de keuze die deze met zich meebrengt, is veeleisend en maakt formatieve reflectie van de kant van studenten mogelijk. In de hierboven gepresenteerde voorbeelden wordt regen in de eerste woorden genoemd. Zij is de drijvende kracht achter dit initiatief de actie, die in intensiteit verdubbelt, waardoor plassen ontstaan, spiegels voor het kind. Als hij stopt, stopt de film ook.

We kunnen ook werken aan nog kortere vormen, een zelfstandig naamwoord of een slogan bij de titel.

Het schrijven van de 'pitch' kan een eerste of een nieuwe kans zijn om de gekozen titel in twijfel te trekken. De leerlingen zullen het verschil zien tussen de Japanse titel die 'goudvis' betekent en de Engelse titel die zich vertaalt naar "regen en vis". Vanwaar dit verschil, aangenomen door de regisseur? Wat is het belang van de eerste en dat van de tweede? Welke andere titel zouden de leerlingen zich voorstellen? Op de manier van La Fontaine: "Het kind, de regen en de vis", wat meer verwijst aan het verhaal, zonder expliciete moraal hier? Of, heel anders, "The Wait", "Reverie in the Rain", wat de situatie van het kind, het zijne, vertaalt mentaliteit. De leerlingen kunnen met veel antwoorden komen.

De klas kan de titel van de film ook vergelijken met titels van andere makers, dichters, schilders, muzikanten... werken die zij aan regen wijdden, zoals de werken die aan het einde van dit document worden geciteerd.

De samenvatting is langer en vertelt het hele verhaal. De term 'synopsis', opgenomen in het lexicon van de cinema, kan dat wel als synoniem worden beschouwd en als zodanig worden gepresenteerd aan leerlingen van 9 tot 12 jaar. De samenvatting van "Regen en Vis" zal enkele gemakkelijk te overwinnen moeilijkheden, enerzijds als gevolg van de verwevenheid van dagdromen met echte ervaringen, anderzijds is te danken aan de veelheid aan interpretaties met betrekking tot de karakters en de verbanden die hen verenigen. De samenvatting vraagt studenten om de plaats, de karakters, de banden die hen verenigen, de actie waarbij ze betrokken zijn te identificeren.

De plaats, de inrichting

De film toont geen specifieke setting. Zeldzame aanwijzingen ondersteunen hypothesen:

Visuele aanwijzingen:

- . Een witte barrière (in 0,23)
- . Het langwerpige bord (0,48) dat we begrijpen geeft een bushalte aan
- . Een bus of touringcar
- . Getekende bomen en gebouwen (vanaf 3,29)

Geluidssignalen:

- . Het geluid van rijdende auto's
- . Het geluid van de bus en zijn pneumatische deuren.

Afhankelijk van hun persoonlijke ervaring zullen leerlingen onverschillig een stad, een dorp, een gehucht, een weg herkennen. campagne, maar zullen nauwelijks verder kunnen gaan en hun hypothesen kunnen bevestigen. De actie kan plaatsvinden op plaatsen, in verschillende landen.

De regen en vervolgens de schittering veroorzaakt door de terugkeer van de zon verbergen of overweldigen de elementen van het decor. Aandacht is zo gericht op het kind, de paraplu, de bus, een paar essentiële elementen voor het verhaal, en vooral op de regen en daarna de zon die essentiële actoren zijn en de emoties van het kind voeden.

Tijdens de eerste ontmoeting tussen Satsuki, Mei en Totoro in de film "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988) Het regengordijn verbergt ook het grijsgekleurde decor door het te fragmenteren. Heeft de regisseur deze aflevering van de film onthouden?

Regen en licht hebben oplossende krachten. De ontbinding van de elementen van het decor versterkt de gekozen kleuren, precieze vormen verdwijnen en het kind evolueert naar een alomtegenwoordige grijze kleur en vervolgens naar de helderheid van oranjegeel. Een paar tinten onderscheiden nauwelijks de laarzen van de kleine jongen, zijn enigszins blauwachtige kleding, als variaties in grijs.

De wereld van de regen is net zo monochroom als de wasbeurten van Te Wei. De rode vis, gouden vis, brengt de gouden kleur die bereikt dan de hele hemel, op het moment dat de verwachte volwassene eindelijk arriveert. De kleuren van het decor vallen samen met de gevoelens, de emoties van het kind, betekenen ze evenzeer als dat ze er de oorzaak van zijn.

Regen en vis © Risa Kimpara

De karakters

In dit decor van indrukken is de hoofdpersoon herkenbaar. Hij is een kind. Het kleine formaat wordt aangegeven door:

- . Verhoudingen kind/paraplu
- . Verhoudingen kind/bushaltebord
- . De verhoudingen kind/volwassene, in vogelperspectief van hem in het laatste deel (afbeelding waarop hij naast de volwassene te zien is).

Het is waarschijnlijk een kleine jongen, als we het in deze zin interpreteren:

. Zijn kleding is die van een kind en wordt vaker door een jongen gedragen, maar de klas mag dat ook hebben wil het bespreken

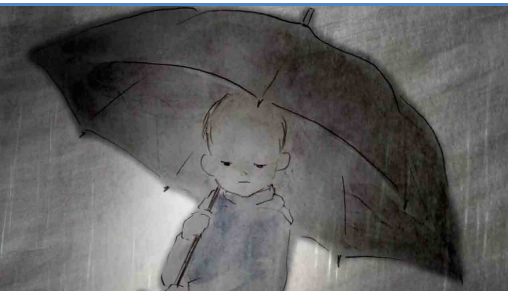
. Zijn korte kapsel, maar daar kunnen de studenten ook over discussiëren.

De auteurs van de hierboven genoemde pitches erkennen unaniem een kleine jongen.

De tekening geeft ook aanwijzingen over de gemoedstoestand van het kind.

. Zijn gezicht: de ogen en de mond zijn expressief.

De mond is getekend, "gekrast" met een lijn die verdriet, somberheid, vreugde en verrassing kan uitdrukken.

Het kind gaat van verdriet naar het plezier om de kat te ontdekken, en vervolgens naar verwondering dagdromen voordat je met vreugde de verwachte volwassene vindt. Al deze gevoelens worden op één regel aangegeven. De manier waarop hij zijn paraplu sleept, accentueert de indruk van verdriet.

Rondom het kind zijn de andere karakters onnauwkeurig.

. Dieren, echt zoals de donkergekleurde kat die miauwt en het water ontvlucht; echt en tegelijkertijd onwerkelijk, zoals deze goudvissen die zich tijdens de dagdroom vermenigvuldigen en wie vliegt.

. Een vrouwenfiguur, zoals de metamorfose van een van deze vissen, die poseert een kus op het ooglid van het kind.

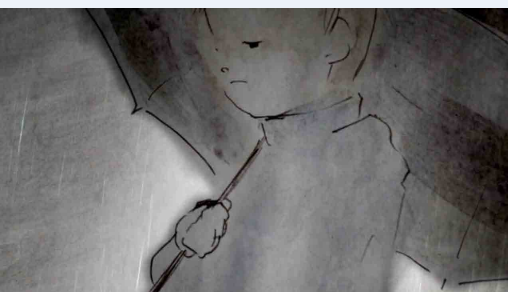
. Een mannelijke figuur, die op het einde tussenbeide komt, streelt de haar van het kind, voordat hij zijn reis met hem hervat.

Volwassenen zijn zowel in de dagdromen van het kind als in werkelijkheid teder en zachtvaardig beschermers. Hun aanwezigheid wordt geassocieerd met plezier en geluk. De studenten zal hypothesen formuleren. Zij zullen ongetwijfeld in de mens de vader die het kind verwacht en zal deze interpretatie moeten verantwoorden. Zullen zij ook oordelen dat de gedroomde vrouw een beeld is van de moeder aan wie het kind denkt? Een moeder afwezig in werkelijkheid, maar aanwezig in de verbeelding van de kleine jongen.

De vrouwelijke figuur lijkt geboren uit de metamorfose van de goudvis, de vis d'or zoals we in het Engels zeggen: "goudvis". Zij, wiens gouden haar ontvouwt zich als de gesluierde vinnen van vissen en verdwijnt snel.

De metamorfose van dieren in mensen en vice versa is een universeel thema en komt voor in veel legendes, zowel in Japan als in andere landen.

Hayao Miyazaki, lezer van Ovidius en open voor de westerse cultuur, maakte hiervan gebruik verbeelding door het componeren van "Ponyo on the cliff" (2008), het verhaal van a goudvis klein meisje, niet zonder van veraf geïnspireerd te zijn door Andersen.

Regen en vis © Risa Kimpara

De actie

Het regent. Een kind loopt met een paraplu achter zich aan richting een bushalte.

Van 0,15 tot 0,39 loopt het kind van links naar rechts het veld over, verdrietig kijkend, met een paraplu meeslepend. De beweging wordt onderstreept door de afwisseling van opnames, waarbij het kind in close-up en vervolgens in middellange opname wordt getoond. Elke wijziging van het plan stelt ons in staat om te vervangen. Verplaats het kind naar de linkerkant van de afbeelding en herhaal deze beweging van links naar rechts.

Het 0,30/0,31-schot overlapt de twee schoten.

Bij verschillende gelegenheden zal de film twee beelden over elkaar heen leggen, waardoor de overgangen met grote vloeibaarheid worden weergegeven. Van 0,31 tot 0,39 steekt het kind het veld over en verdwijnt, verlaat het frame aan de rechterkant, waardoor er lege ruimte overblijft waarin het kind kan verschijnen en dan de titelkarakters verdwijnen.

In 0,47 en tot en met 0,54 toont de film het kind dat bij de bushalte staat.

Het kind staat bij de bushalte. Er komt een bus, stopt en vertrekt.

Van 0,55 tot 1,07 uur komt de bus van links het veld binnen, steekt over en stopt, voordat u het frame naar rechts verlaat.

De soundtrack geeft informatie over het openen van de pneumatische deuren dan sluiten zonder dat we ze in de afbeelding zien.

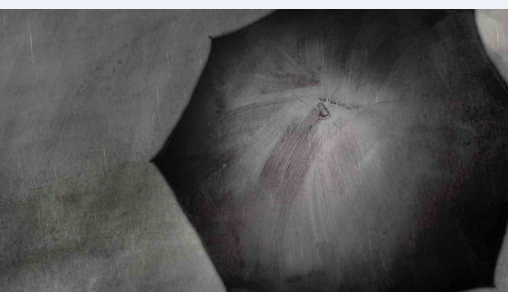
Het kind stapte niet in de bus. Hij bleef, hij wacht onder de aanhoudende regen.

In 1,08 onthult de verdwijnende bus het kind, dat nog steeds bij de bushalte staat. Wij had misschien gedacht dat hij in de bus zou stappen en verrast zou zijn hem te zien.

De regen neemt toe. Het kind opent zijn paraplu die resoneert.

Van 1,09 tot 1,16 is het kind bezig zijn paraplu open te maken.

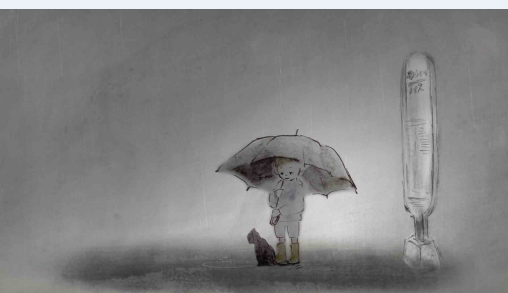
In 1,17 bedekt de paraplu bijna het hele veld, dan wordt het kind gezien close-up (1,18) en medium-shot (1,19), waarbij de twee beelden over elkaar heen worden gelegd in 1,19.

Een kat voegt zich bij hem en zoekt zijn toevlucht bij hem onder de paraplu.

Het kind wacht en er worden een paar seconden besteed aan het tonen van hem, immo- gal, inactief. Dan komt het idee bij hem op (1,31, over elkaar heen geplaatste afbeeldingen) om met de zijne te spelen paraplu (1,31 tot 1,42). Terwijl de opname nog van dichtbij is, wordt het kind weinig gezien geleidelijk iets lager, alsof het zicht op hem steeds groter werd, in een volgopname die zowel achterwaarts als verticaal is. Van 1,42 tot 2,05 heeft het kind de aandacht wordt geabsorbeerd door het miauwen van een kat dat buiten beeld blijft. Het kind is nu in het midden van het beeld en, in 2,00, een nieuwe verticale beweging. Hiermee kun je de kat ontdekken.

2,05 onthult het kind bij de bushalte, zoals we eerder zagen (vgl. 1,19) maar onder zijn paraplu zocht de kat zijn toevlucht. Het kind is niet langer alleen.

Regen en vis © Risa Kimpara

Het kind en de kat observeren hun spiegelbeeld in een plas. Het kind ontdekt een goudvis begint om hem heen te vliegen, vergezeld van een zwerm andere ronddraaiende vissen. Er verschijnt een vrouwenfiguur lacht, geeft een kus op het gezicht van het kind voordat hij verdwijnt.

Het volgende beeld (2.20/2.11) is verrassend. Het lijkt een lage hoek, maar het is de reflectie die dit effect verklaart. De karakters worden gesplitst in de weerspiegeling van een plas (2.12-2.20), twee werelden bestaan dan naast elkaar en in het water zal zich een universum ontfouwen ongebruikelijk.

De goudvis verschijnt in 2.25 alsof hij geboren is uit de waterdruppel die het beeld van 2.21 tot 2.25 in beslag neemt. Hij lijkt in 2.38 te sterven en wordt herboren van de twee handen die hem pakken, beschut hem en laat hem dan ontsnappen zoals men doet met een vogel (2.39-2.45). Deze twee handen lijken niet die van het kind te zijn dat de verbaasde toeschouwer wordt van de vlucht van de vis, en vervolgens van alle vissen om hem heen. Het beeld plaatst hem in het midden, in close-up, in close-up, ook in medium shot om het ballet te ontdekken van de talrijke vissen om hem heen (2.55-3.03, superpositie). In 3.10 kunnen we dankzij de close-up de kus van de vrouw vastleggen met licht haar poseert op zijn ooglid, voordat hij verdwijnt (3.13, verschillende afbeeldingen over elkaar heen geplaatst om de snelheid van de beweging). Het kind blijft alleen en verdwijnt dan.

Het lege veld, bedekt met steeds gelere en rozere kleuren, wordt van onder naar boven en van rechts doorkruist door een goudvis links (3.20). De vis verdwijnt in de diepte van het veld (3.21).

De zon kwam terug. De vissen zijn verdwenen, maar de lucht, weer zonnig, is hun kleur. De kat vertrekt. Een volwassene, waarschijnlijk uit de bus, is nu bij het kind. Hij streelt teder haar hoofd. De volwassene en het kind vertrekken samen.

Een hemel verguld door de zon vult het hele veld van 3.22 tot 3.28. De oranje vormen in de lucht doen denken aan de vorm van de vis rood, de ronding van zijn lichaam, de langwerpige driehoekigheid van zijn staart. De silhouetten van het kind en de kat, met hun rug naar de lucht gericht en in het decor verschijnen ze opnieuw, gedupliceerd in hun weerspiegeling op de grond, terwijl de blik erop terugwijkt, alsof ze onder invloed zijn van een trackingshot van achteren. De gesloten paraplu bevestigt dat de regen is gestopt. De kat verlaat het kind (3.36). In 3.55 staan de afbeeldingen over elkaar heen gelegd en het kind wordt van bovenaf gezien, met zijn hoofd naar beneden in het midden en zijn gezicht zoals dat weerspiegeld lijkt in de plas die het kind blijft, nog steeds gefascineerd, kijken. In de reflectie verschijnt een schaduw achter hem (4.05). Het kind verbreedt ze ogen. Hij draait zich om en kijkt naar de aankomst (4.08) wiens blik de film aanneemt en die buiten beeld blijft. Het kind wordt dus gezien duiken, verrast, zonder te glimlachen. Een hand, groot en breed, komt vanaf de bovenkant van het frame het frame binnen en rust op zijn hoofd (4.12) die het bedekt. Het kind sluit zijn ogen en opent ze weer, glimlacht nu (4.14) en bloost zelfs steeds meer (4.15). Zijn blijde gezicht is over de bus (4.16) heen gelegd, die het frame verlaat door het frame aan de rechterkant te verlaten en daarbij onthult het kind en de volwassene die nu de paraplu vasthouden. De volwassene strekt zijn hand uit naar het kind (4.18) en de twee silhouetten die verward in profiel (4.20) ga nu naar links en vervaag. Het veld is leeg (4.20/4.22) tot de aftiteling verschijnt. De volwassene en het kind verschijnen weer in het midden, achter de namen van de teamleden. Hun ruggen zijn dat wel en lijken op weg te zijn naar de diepten van het veld.

Buiten de camera is de ruimte van het verhaal die niet in het kader verschijnt. Het veld is de zichtbare ruimte binnen het frame. De auteur gebruikt de off-camera om even voor de kijker te verbergen wat het kind ziet: de kat, de volwassene.

Extensies:

Op basis van de aanwijzingen in de film kan aan de leerlingen worden gevraagd zich voor te stellen wat er eerder is gebeurd en een voornaam te geven aan het kind, om zijn verhaal te bedenken, het verhaal dat hem ertoe brengt de momenten te ervaren die in de film worden verteld.

Het thema

De definitie van het thema kan hier aanleiding geven tot discussie in de klas.

Het thema wachten lijkt hier de kern van het verhaal te vormen.
Het kan echter interessant zijn om het te karakteriseren: inactief, eenzaam...

Ook het thema regen is belangrijk. De titel, die in het Engels het woord "rain" bevat, getuigt hiervan.

Ook het thema van de kindertijd wordt behandeld: het vermogen om te dromen, zich voor te stellen, het vermogen om de werkelijkheid ter reflectie te laten ontvouwen om je heen een universum ontdekt in jezelf en/of in legendes, verhalen... maar ook de relatie met volwassenen met deze vrouwelijke en mannelijke figuren. De vaderfiguur is herkenbaar, van de moederfiguur wordt gedroomd. Zou de moeder zijn afwezig, ziek zoals in My Neighbor Totoro van Miyasaki waar de twee kleine meisjes, Satsuki en Mei, alleen wonen met hun vader?

Koinobori in Japan, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklyn Museum

Het vliegende vispatroon

Vliegende vissen spelen een belangrijke rol in de Japanse cultuur. Dat zijn ze vertegenwoordigd in de Koi Nobori, letterlijk "karpersstreamers", dat zijn windzakken in de vorm van een koi-karp, gemaakt voor "Tango no sekku", "het jongensfeest (sekku). De krachtige karpers zwemmen stroomopwaarts mee een moeder die hen dit eerbetoon opleverde. Dit "vliegende vis"-patroon, waarvan de titel Het Japanse 'goudvis' onderstreept het belang en stelt dagdromen centraal in de film. het innerlijke leven van de kleine jongen, even onthuld door de verschijning van de vis.

De soundtrack

De soundtrack van de film is volledig verstoken van dialoog. Bepalend doet het meer dan ondersteunen, het versterkt de visuele waarneming, het oriënteert het. Het onderstreept de compositie, de beweging, definieert de momenten, ondersteunt, ondersteunt de betekenis, helpt tot begrip. Het kan de polysemie van beelden verminderen.

Luister zonder te zien

Als het project de aandacht van de leerlingen wil vestigen op het belang van deze soundtrack, is het mogelijk om hen voor te stellen ernaar te luisteren voordat ze de film zelf zag, en vervolgens de studenten op basis van dit luisteren hypothesen liet formuleren. De soundtrack van Rain and Fish bestaat uit drie delen die voor het oor duidelijk zijn.

- . In de eerste horen we dat het regent, iemand loopt, auto's rijden, een "auto" stopt en start opnieuw, maar kinderen herkennen misschien het geluid van de pneumatische deur van een bus, een bel die voorafgaat aan een miauw. Zal hun persoonlijke ervaring hen ook in staat stellen alert te zijn op het bonzen van de regen op een paraplu?
- . In het tweede deel bedekt muziek, net als die van een xylofoon, het geluidsveld, onderbroken door het geluid van regen. Het is eerst langzaam, dan heel snel, en dan verandert het weer.
- . Eindelijk, in de derde, is de regen niet meer hoorbaar. De bel gaat zwakjes en verdwijnt dan. Auto's rijden met het geluid dat hun beweging produceert op natte grond, een voertuig stopt, iemand loopt, vogels huilen, voertuigen rijden nog, een paar stappen, dan het laatste geluid, dat van een druppel water.

Deze soundtrack is samengesteld uit geluiden die jonge studenten kennen en die hypothesen kunnen formuleren die de film zal bevestigen of zal ongeldig worden. Het tweede deel kan verwarring opwekken en geen goede aanwijzing geven, afgezien van de aanhoudende regen, verwijst met zekerheid naar de werkelijkheid. Waar zijn de rollator, de kat en de voertuigen gebleven? Het verdwijnen van deze geluidselementen roept de vraag op of dit het verdwijnen van een echte en vertrouwde wereld betekent.

Luister en identificeer de oorsprong van geluiden in het beeld

Tijdens de screening, met studenten, is het interessant om te wennen aan het onderscheiden van:

. De geluiden die horen bij de weergegeven werkelijkheid. (Bijvoorbeeld: de regen die ik op de afbeeldingen zie). Zijn dit precies de geluiden die we gewoonlijk horen? Is er een verschil? tussen de gewone ervaring van deze geluiden door kinderen en hun restitutie in de film? Hier zijn de geluiden realistisch, maar het is hun onderscheid dat de aandacht trekt, bijvoorbeeld om de val van een waterdruppel te benadrukken.

. Geluiden waarvan de oorsprong niet in de weergegeven werkelijkheid ligt. (Bijvoorbeeld: muziek die niemand speelt in de werkelijkheid die wordt weergegeven). Dus de regisseur voegde deze muziek toe. Het is interessant om te vragen waarom vooral omdat ze in deze film alleen op een heel specifiek moment verschijnt, gaat van langzaam naar snel en vertraagt vervolgens weer. De studenten zullen het ongetwijfeld zien dat het de dans van vliegende vissen begeleidt, dat het geluid van de instrumenten is heel dicht bij die van regendruppels.

Muziek valt samen met mijmering, met de beweging van de verbeelding die wordt geboren, komt voort uit de ervaring van regen uit de kindertijd, verergerd door de eenzaamheid van het wachten inactief. Het onderstreept de metamorfose van een realiteit die niettemin de werkelijkheid blijft uitgangspunt van de mijmering: het zeer reële geluid van de regen, even geassocieerd met de kattenbel, wordt kristalheldere muziek. Water wordt het instrument van muziek en de vallende druppels resoneren als de bladen van een xylofoon.

Over geluiden in de bioscoop kunnen we verwijzen naar de duidelijke en geïllustreerde uitleg op de site: <http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Bekijk de film zonder geluid

Het is een oefening die vaak wordt beoefend, waarmee we een of kunnen voorstellen meerdere soundtracks en analyseren hoe zij de ontvangst van de film.

Studenten zijn altijd attent aan variaties in betekenis en emoties die worden waargenomen op basis van keuzes geluid geïmplementeerd.

Ook de studenten zullen het verschil maken tussen muziek en geluidseffecten.

De netwerkfilm

Kinderliteratuur

Er is een overvloed aan werken die gaan over de ervaring van regen.
Waarom kies je niet voor werken die een positieve visie op regen bieden?
Gedichten over het thema regen...

"Het regent", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), een gedicht vol opgewektheid dat de leerlingen als jonge Oulipiens zullen kunnen nadoen.
"Pluie", À la borde du temps (1984) en "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, poëtische en grappige teksten.
"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), acht melancholische verzen die de mijmering van het kind kunnen weerspiegelen.
"The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), ongewone evocatie verbonden aan geluiden en vormen, in een voortgang die dicht bij die van de film ligt.
"Hij huilt in mijn hart", Romances zonder woorden, Paul Verlaine (1874). "Barbara", tekst, Jacques Prévert (1946).

Geanimeerde bioscoop

"Mijn buurman Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo op de klif", Hayaho Miyazaki (2008)

Verf

"Regen, stoom en snelheid", William Turner, 1844, National Gallery, Londen.
"Regen op de stad", Takeushi Seiho, tussen 1864 en 1942, Musée d'Orsay, Parijs.
"Zeegezichtstudie met regenwolk", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, Londen.

Vergelijking tussen de werken van de Japanse schilder Hiroshige en de werken die hij inspireerde, de "japaneries" van Vincent van Gogh:
"Plotselinge regenbui boven de Shin-Ōhashi-brug en Atake", 1857, Hiroshige, United States Library of Congress en de **versie van Vincent van Gogh "Brug in de regen, na Hiroshige", 1887, Museum, Amsterdam.**
"Tarweveld in de regen", 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia Museum of Art.

Beschut tegen de regen, Hanabusa Itchō, 1709, Metropolitan Museum of Art

Muziek

"De druppel water" (Prelude opus 28 nr. 15), 1838, Frédéric Chopin.
"Tuinen in de regen" (prenten), 1903, Claude Debussy.
Claude Debussy verklaarde dat hij schilderijen van Turner in Londen had bekeken voordat hij deze prenten componeerde.
<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>
"Rain Tree, voor twee marimba's en een vibrafoon", 1981, Toru Takemitsu.
Deze Japanse componist wijdde vooral in de jaren tachtig verschillende werken aan de regen. Deze, mee gespeeld percussie-instrumenten, is "imitatief" en kan de verbeeldingskracht van studenten prikkelen.
<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>